

Reconèixer l'exèrcit

Dv, 24/04/2020 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Amb la crisi global del coronavirus retransmesa segon a segon amb milers de tuits i whatsapps, amb centenars de discussions a Facebook, amb tot de gent a casa amb més o menys angoixa, hi ha temps de treure tots els prejudicis que acumulem. Quan no sabem una cosa, diuen els neurocientífics, el nostre cervell recorre al que té més a mà. I tot i l'excés d'informació, o potser per culpa d'això, l'angoixa és de no saber, de no conèixer de quin mal hem de morir (disculpin la broma) i, sobretot, a qui hem de donar la culpa. Com en les religions antigues, per més que Jesús s'escargamella de negar-ho, no podem entendre que cap mal que ens passi no tingui un origen pecaminós. Aleshores, del nostre barret màgic treiem els dolents que sempre portem a sobre, per si de cas mai tenim dubtes de fe. L'Església catòlica, mentre mobilitzava convents i Càritas per atendre la catàstrofe humana, rebia força d'aquestes invectives des de molts sofàs de Catalunya.

L'altra institució que rebia emoticons d'enfadat i altres fariseïsmes era l'Exèrcit. Com que en aquest país la nova religió processista no descansa mai, fins i tot en aquesta crisi ha hagut d'aprofitar-se'n repartint des del primer dia carnets de bons i dolents. Uns dels dimonis més odiats ha estat, com deia, les forces armades que s'han desplegat arreu d'Espanya per atendre múltiples tasques de suport, amb notable èxit. Com si les successives reformes i la seva professionalització no haguessin existit, com si ignoréssim la ingent tasca d'ajut humanitari que fa en zones de conflicte, aquí (alguns) blasraven la seva intervenció de forma clarament injusta. I hi cal sumar, hem de dir-ho tot, alguns benpensants catòlics que tampoc han acabat d'entendre en quin món viuen.

Potser un dia n'hauríem de parlar, d'això, a *Foc Nou**. Hi ha molts soldats creients (i una estructura eclesial castrense). Fan una feina que molts no podem o no volem fer. I sovint només una part de l'Església és al seu costat. ¿No és l'hora que l'Església catalana reconegui obertament des de tots els seus sectors aquesta tasca, tan maca i tan lletja alhora, tan a prop del mal i de l'heroisme?

* Publicat a la revista [Foc Nou](#) (abril 2020)